

*W budynku naprzeciw, na wysokości mojego piętra,
zauważam w ramach okien kobiecą
postać. Nie widzę twarzy kobiety I to
mnie martwi o wiele bardziej niż fakt,
że w gabinecie okulisty nie widzę
trzeciego od góry rzędu liter, a kiedyś
przecież widziałem trzeci rząd od dołu.
W czwartej - piątej klasie jeszcze
przyjrzałbym się twarzy tej kobiety.
Ale wtedy dojrzałe kobiety mnie nie
interesowały. A teraz widzę tylko
plamę, podobną do odcisku kciuka
umazanego w czymś tłustym. Oby*

*wraz z utratą wzroku nie spotkały mnie znacznie większe straty -
estetyczne, moralne, i tak dalej, przyjdzie mi albo pokonać
własny kompleks i obsadzić nos okularami, albo skrócić
odległość oddzielającą mnie od świata. Na razie uspokajam się
myślą, że wszystkie odciski palców, tak jak i twarze, różnią się
jeden od drugiego, dlatego zawsze będę w stanie rozpoznać
ludzi. Wzdycham: i po co mi to doświadczenie kryminalisty?!*

*Uśmiechnąwszy się na pożegnanie do mglistego obrazu w
oknie naprzeciw, idę na wysiedziane miejsce.*

Wasył Słapczuk, *Kobieta ze śniegu*, Wydawnictwo Polihymnia, Lublin 2012

Spotkanie literackie i promocja książki

Wasył Słapczuk *Kobieta ze śniegu*

Dom Kultury LSM
zaprasza

Ktoś rzeźbi dla siebie kobietę z kamienia, ktoś struga w drewnie, a ja, ponieważ nie jestem obciążony ani doświadczeniem, ani zdolnościami, z dziecięcą naiwnością postanowiłem ulepić dla siebie kobietę ze śniegu. Ale wszystkie one topnieją, stoję po kostki w wodzie, mam katar. [...]

Oczywiście, kobieta ze śniegu - to tylko metafora.

Prawdopodobnie brakuje mi talentu, żeby ulepić ze śniegu taką kobietę, dla której warto byłoby oddać życie. I od razu szukam sobie usprawiedliwienia: a może przyczyna leży w śniegu? Brakuje talentu, nie ma odpowiedniego śniegu...

Klimat nie ten.

(Wasył Słapczuk, *Kobieta ze śniegu*, Wydawnictwo Polihymnia, Lublin 2012)

Wasył Słapczuk (ur 1961) jeden z najbardziej znanych pisarzy ukraińskich średniego pokolenia. W młodości żołnierz armii radzieckiej, uczestnik wojny w Afganistanie, gdzie został ciężko ranny. Dziś inwalida przykuty do wózka inwalidzkiego. Autor siedmiu książek dla dzieci, ostatnia z nich „Bdzołynyj Boh i bdzoleniatko” (Pszczeli bóg i pszczolątko) ukazała się w 2009 roku, dwóch rozpraw krytycznych o współczesnej poezji, zbioru esejów, czterech

powieści, zbioru opowiadań, 16 tomów poetyckich. W serii „Exceptis Excipiendis” ukazały się w Kijowie między innymi jego powieści: „Slipyj doszcz” (Ślepy deszcz, 2003), „Dyki kwity” (Dzkie kwiaty, 2004), „Osinf za szczokoju” (Jesień za policzkiem, 2005), „Klitka dla neba” (Klatka dla nieba, 2006). Nagrodzony najwyższą ukraińską Literacką Nagrodą im. Tarasa Szewczenki (2004), laureat wielu międzynarodowych nagród literackich. Ukazująca się w Polsce „Kobieta ze śniegu” dla miłośników jego twórczości jest najbardziej kontrowersyjną i niepokorną powieścią (Żinka zi snihu, 2008). Powieść została przełożona na język polski przez Iwonę Wasilewską i Wojciecha Pestkę, ukazała się w serii „Biblioteka Literatur Naszych Sąsiadów” wydawanej przez Instytut Filologii Słowiańskiej UMCS i Stowarzyszenie Pisarzy Polskich.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

zaprasza na spotkanie literackie i promocję książki

Wasył Słapczuk

Kobieta ze śniegu

Spotkanie w ramach *XIII Międzynarodowej Sesji Historycznoliterackiej*

„Nasi sąsiedzi: Ukraina i Białoruś”

organizowanej przez Instytut Filologii Słowiańskiej UMCS
i Stowarzyszenie Pisarzy Polskich Oddział w Lublinie.

Prowadzenie:

Wojciech Pestka - pisarz, krytyk literacki, ukrainoznawca.

Spotkanie odbędzie się

we wtorek 16 kwietnia 2013 r. o godz. 16:00

w Galerii Sztuki Domu Kultury LSM

w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturylsm.pl

Wstęp wolny